

לג:

יום טוב פרק רביעי ראש השנה

מסורת הש"ס

(א) כפי הנראה מפרשי
הספרים פה תיבות הללו
מתעסק הוא דלא יא,.
(ב) ולעיל כח., (ג) ולעיל
כח., (ד) לעיל כו., (כה.),
(ה) ולקמן לד., (ו) וסס.,
(ז) ולקמן לד.: ד"ה
תקיעות., (ח) ולעיל כו.,
כח.,

זה אור השלם

1. ובחדש השביעי באחד לחודש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם; במדבר ט א
2. בעד החלון נשקפה ויבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע ביש רבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרובותיה; שופטים ה כח
3. והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם; יחזקאל ט ו

גהות הב"ח

(ב) גם: והתעסק לא ילא
מתעסק הוא דלא ילא
הא תוקע: (ג) דש"י דיה
ומתן בשניה כ"י שיה
תין לעשות ו' אחר זו
שניה שלמה: (ג) ד"ה
תנא דידן כ"י ויהי שיעור
השלש תקיעות בשיעור
שלוש התרועות: (ד) ד"ה
יד שיעור וכו' שפי' בערך
ערב דהלן דמתמחירין
ותוקעין שלש דמחצין:

גליון הש"ס

סתנ' שיעיר תרועה
 בשלש יבבות. אף דמרטס
 תרועה יבבא ל' דאן יבבא
 דמתנ' יבבא דמרטס
 ובען מה דאמרטן לשון
 תורה לחוד ינשון גמ'
 לחוד | וחלון דף קלו ע"כ
 הראש' בראשית א יא ד"ה
 לא דשא לשון עשכ:

מוסף רש"י

איביון ותקע לי. תתקין
לתקוע בשמי הלוויאל די
חומי' דעלער כח' א
פארשוואר. שפוט שלמי
תרועת המלכות, דעלער
כח' א ומשך בשורה.
כפוטת של אחריה
בשורה. ונתקין לעלל ח
אף די שפוט שלמי
תרועת הכרעות שפת
עלי לתקוע חייף ק' (ש)
למי שיהי דרך לתקוע
כלן ב' תקועת דעוסי.
החל לפשוט ולחל לתקוע
לפשוט ולחל לתקוע
לפשוט דעוסי. דעלער כח' א
גונג. זעק מחלל לבי
חומי' כח' א

קטן שהגיע לחינוך. ממעסקין בהן שילמדו וכל שכן שאין ממעבין: **ממעסק** הוא דלג. שאינו ממכין לתקיעה ואפילו דלגא מנזיה אלגא מנזנה ננזוהי או שהיה נופח בשופר ועלמה כדו תקיעה אבל חוקע לשיר שממכין לתקיעה בעלמא ילג: **קנא** מיפא נמי **ממעסק**.

שלא נתכוון להוציא את השומעין של
יאל: **בתני' סדר תקיעות של**
כו'. אחת למלכיות ואחת לזכרונות
ואחת לשופרות: **של של של של**
תקיעה ומתרוש ותקיעה לכל אחת
ואחת: **של יכבות**. של קולות
בעלמא כל שהא: **תקע בראשונה**
פשוטה שלמי התרועה תקע בדרכה:
ומשך בשניה. תקיעה לא אחת
התרועה מהך כשמינא לאת דה יד
שמינא שמינא דרין לעשו וז (ו) פשוטה
שלאחרית דמלכיות ופשוטה שלמינא
דזכרונות: אין בידו אלא אחת.
דפסוקי תקיעה אחת לחשים לא
מפסקין: מי **שצידר**. הפלל פלגת
מוסקין וצידר תשעה ברכות: **תוקע**
ומריע וסוקע של פעמים. תוקע
ומריע ותוקע בשביל מלכיות וכן
בשביל זכרונות וכן בשביל שופרות:
בב' תנא דידן קא תשיב דכולו
בב' וכו' קאמר שיעור (ו) של
תקיעות כשל התרועות: **ומנא ברא**
קא תשיב דמדא בבא. שיעור התקיעה
כשיעור התרועה ומתרוש: מדא
מילתא אמר: **שכריס**. ארויס
מיכנתא: **אמר אבי כהא ודאי פליגי**
אע"ג דאוקימנא דברשא לא פליגי
על כרחן כהא סיפא פליגי דלית
לשנוי ג' מדי וייבנא פלוגתא:
דמסכתא. תרועה ייבנא ויבאמינא
דסיפא כמינא ומי הלי לישא
ומייבנ: **מאן דאמר שכריס סבר**
גנומי גנא. כהאס הגונא מלכו
דכרך החוליס שמאריסין גניחומיסין:
ילולי יליל. כהאס הכוסה ומקון
קולות קאריס סמוכין זה לזה:
שאין

העבירה שופר תרועה ומגן שפשוטה לאחריה ת"ל
אלא ביוכל בראש השנה מגן ת"ל בחדש השביעי
שמן

זכרונות וכן אשופרות או לאחר חפלה כולו או אצל קודם חפלה אל
 קחמל לעיל (דף טו.) למח חוקעין ומרעין כשן יושבין וחוקעין
 לכאורה נראה לתקוע בחפלה כמו קל אמליות וזכרונות ושופרות
 י"ח שיהיו עושין קל שער ערב דלעין וז"ל דמחמיר ועבדיו שלשים
 או ארבעה דסריסל ואלין עבדן ארבעה כשנמנעין כל החפלה בל
 מחמיר ועל מנהג שלנו היה תמיד ר"ח דקשר"ק של מלכות וקשר"ק
 בעי למעבד קשר"ק ואזי נגה לחוד כולו בעי למעבד קשר"ק ויכל
 אשופרות קשר"ק כמו בחליות דהשחל נפיק כספיקן וליכא
 דשע תקיעות בעי שעות ביום ילא יוצאה שיש קחל לתן טעם
 ושמים מדברי סופרים וכיון שעשו בישיבה כל הספיקות של חורה
 יחמיר ונקדושת דלגן הספר ששע"ר שמשון ז"ר יורה כחי נ"ו
 שפחד דכסוף מרע חרועה אחת בלל תקיעה וז"ל אחרי דבישיבה
 ויום הכפורים מעבדות זו אח ז' ארבעה צידקן לזו"ח בעי למעבד
 תקע או חקט וכל ביכר פירוש חריות מלכות וזכרונות ושופרות או
 אחת מדברין כשהוא הולך הולך לתקוע שחוקעין ואין הולך לתקוע
 חסר יוכל לבדק אלא תקיעות וזכרונות מעבדות זו אח ז' היינו
 ידן מלכות וזכרונות ושופרות יבדק שלשון או לא יבדק בלל וכן
 יבדקן לבדק בחזון שלשים קולות שאני חוקעין בישיבה ששמשנים
 יבדקן למה לי שמי תקיעות זו אח ז' ממה נפשך ופטר בתקיעה אחת
 האחרונה של קשר"ק אחרון תעלה לו למנין קשר"ק וכן אם יבדק
 כיון שעשו התקיעה לשם פטויה שאחר התקיעה לא רץ שחפלה
 עולה לשמים אי לא משום דפסוקי תקיעה בחזרת לא רץ מפסקין:
 ועבדים

שיעור תרועה בשש יבמות. פירש בקוטרס שלשה קולות בעלתא כל שהא ולקמן (דף נז.) אמרין דלמקין רבי אבהו בקסרי קשר"ק קש"ק קר"ק משום דמסופק במרועה דקרא אי מרועה ממז מה שאת קורין מרועה דהוא ילוני ילני או שצריס דגטמי

לתרועה דלתא גנוח גנוח ילול ילול
והרץ לחרה בשברים שלם יהא מאריך
על כל אחד בפני עצמו כג' יצנז
של שלש קולות כל שוא דאס כן
ונעשה תקיעה ולא שברים דא
שיעור תקיעה כתרועה ושיעור
תרועה כג' יצנז ונראה שחייב אדם
להאריך בתקיעה של קש"ק יותר
משל קש"ק ובשל קש"ק יותר משל קש"ק
דאס שיעור תקיעה כתרועה וקש"ק
אלו עושים משום ספיקא דגנוח
ילול נמצא שזרץ להאריך בתקיעות
של קש"ק כשיעור שלש שברים
וג' יצנז בתקיעות של קש"ק כשיעור
ג' שברים דא ענדין קש"ק משום
ספיקא דגנוח גנוח ונתקיעות של
קש"ק כשיעור תרועה שהוא ילול
ילול ויחויב אס מאריך בכל המקומות
כמתקיעות קש"ק אין לחוש דיכול
להאריך כמו שילדה דעתן ומשך
בשניה כשמים אין צידו אלף אחר
ומעטס דה גמי אין לחוש אס עשה
ארבעה וחמשה כשברים
במקום תרועה וכו' לה תרועה
אריכתא כמו שאנו מאריצין ביצנז
ורביא יהא של הר"ר מאיר מפרסא
דיצנז ארבע שנים בחור שכל שפסא
נמצאת תרועה תשע כחות ושיעור
תקיעה כן היא ולפירוש אין לחוש
אס מאריך קלז כשברים ויארץ
למחן לתקיעה של קש"ק לפירוש
כשיעור ג' שברים ומשע כחות ומי
שלא משך המקיעות כשיעור הזה
ומשך קלז כשברים לא קריא מלה
לכח ולא כמר ורעבי חננאל פי'
ספירוס הקוטרס ורעבי טוהנין
לתקוע ביצנז לאחר קריאת התורה
שלשים קולות ג' קש"ק וג' קש"ק
וג' קר"ק ובתפלה מוקיעין אהלכות
קש"ק ואזכרות קש"ק ואשפירוק
קר"ק ולפוס סוגיא דכולה פירוק

היה ראו' לתקוע בשעת חמלה אצלנו כשר"ק קש"ק קר"ק וכן
אשכנזי דקמן מי שצריך ואח"כ נתמנה לו שופר אלא אשכנזי כפי
וימירעין כהן עומדין כדי לערוב את השטן והיינו כדעבדין ומיה
שרצין קש"ק קר"ק אכל זה וחד כדי ללאת מספק דרבי אבהו ובערין
בדמיונין ושליש בלחם ושליש על הקדר כנגד מלא פטיות דשמי
תקיעתא דיחידא מיתבעי למיהו [עשרה] תשר"ס חש"ס תר"ס והס'
דזכויות וקר"ק דשופרות סותרין זה את זה דאי גנא ויליל כולוה'
ויליל כולוה' ורביה' רבינו חס' בתקומיו לתקוע גם אצורות
אלא הפסוק וצבתי כגי שלא לשנות המנהג ביותר דהא אצורין
על ההנהג שגנו דכבר לא נמלך דלמח' כסמור חמלה מדברי מורה
ושל סופרים לא חשו לחזור ולעשות בשעת חמלה אלא ספיקא דא'
ארבעים קולות צריעו והיינו כמנהגינו וכן כסדר רב עמרם אלא
הי"ד נפיק הא תניא כתי"ס ודף (ל:) תקיעות וברכות של ראש השנה
ללא פירכא היא דע"ג דמשמע מחור פי' הקוטרם "דאס צירן וז'
אפשר לומר ק' דהתניא לקמן (שס) שמי עיריות בלחם חוקשין וז'
במזכירין ותנן מי שצריך ואח"כ נודמנה לו שופר משמע שבלא
התקיעות מעבדות זו את זו והצרכות מעבדות זו את זו כשמי
תקיעות צדדים תרעות אס נקי בשלשמן יתקע ואס לאו לא יתקע
השלש שקרין וזמחיל הקשק"ס או כשסחים הקשק"ס וזמחיל ה'
דאי גנא ויליל ר"י יא' בשלש הקשק"ס ואי גנא תלוד אותה תקיע'
אותה תקיעה הארונה על קש"ק אחריו מעלה לו למנין קר"ק ואין
לגס פשוטה שלפניה ומיהו אשכנזי יו"מ צדדי בשמי חסיה

[illegible]

נו חננאל

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones